

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Vitæ Pontificum Romanorum

Ex Antiquis Monumentis Collectae

Sandini, Antonio

Bambergae, 1753

XXXVI. S. Julius I. Anno Christi 336. Constantini Imperatoris 31.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65446](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65446)

pum consecratum fuisse ab solo Episcopo Ostiensi usque ad Leonem II. & hunc omnium primum ordinatum à tribus Episcopis Ostiensi, Portuensi, & Veliternensi. At Romanos Pontifices semper à tribus Episcopis fuisse consecratos, probabilius videtur: idque noto ad vitam nominati Leonis II. Certè D. Augustinus in Brevic. diei 3. cap. 6. differens contra Donatistas, meminit hujus ritus tanquam vetustissimi. Ejus verba sunt: *Romanus Pontifex solet ordinari à tribus Episcopis, quorum primus est Ostiensis.*

Baronius ad an. 336. §. 63. *Primo hic mentio in rebus gestis Romanorum Pontificum habetur de Pallio, summi honoris & potestatis plenitudinis indice.*

XXXVI.

S. JULIUS I.

ANNO CHRISTI 336.

CONSTANTINI IMPERATORIS 31.

JULIUS Rustici filius Romanus Pontificatum adeptus est anno 336. ante diem septimum Kal. Novembr. Huic tantum fuit constantiæ ad defendendam Nicænam Fidem, quantum pertinaciæ Arianis ad oppugnandam. Catholicos Orientis

Bar. ad

an. 336.

§. 65.

Pag. 9.

12.

12

Epi-

Episcopos, qui ab Arianis deturbati Ecclesiis suis, ad ipsum Romam confugerant, cum singulorum causas cognovisset, omnesque in Nicana Fidei doctrinam consentientes reperisset, tanquam idem cum ipso sentientes, in communionem recepit. Et quoniam propter sedis dignitatem omnium cura ad ipsum spectabat, suam cuique Ecclesiam restituit. Idem ad Episcopos, qui Antiochia convenerant, litteras scripsit, quibus eos accusabat, quod Nicani Concilii Fidem clanculo innovarent, & quod prater Ecclesie leges ipsum ad Synodum non vocassent. Legem enim esse Pontificiam, ut pro irritis habeantur, que prater sententiam, Episcopi Romani

Bar. an. fuerint gesta. (1) Rogatus ab Eusebio
340. §. 1. Nicomediensi Antistite Arianorum
2. 3. Patrono, ut cause Athanasii iudex esse

vellet, & cognitionem negotii ad se traheret, (2) ipsum Athanasium, ejusque accusatores Eusebianos Romam convocavit. Opportunè venit Athanasius,

2. 4. & menses duodeviginti frustra expectavit Eusebianorum Romam ad-

Bar. an. ventum. (3) Itaque Julius vanis eorum excusationibus rejectis in Concilio quinquaginta Episcoporum anno 341. Athanasium falsis criminibus absol-

Pag. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

341. §. 46

absolvit, & litteris *communicatoriis* mu-
 nitum dimisit. (4) Sed Eusebianis in-
 fidias Athanasio struere non omitten-
 tibus, causam ejus retulit ad Constan-
 tem Imperatorem rogans, ut ageret
 apud fratrem Constantium pro Atha-
 nasii restitutione in Sedem Alexan-
 drinam. Utriusque Imperatoris jussu
 Concilium Sardicæ anno 347. co-
 actum est, in quo non solum Athana-
 sius, sed etiam Marcellus Ancyranus,
 Asclepas Gazensis, & alii, quos Eu-
 sebiani, impietatis Arianae patroni ini-
 què damnaverant, absoluti sunt. (5)
 Eodem tempore Ariani dilapsi à Con-
 cilio Sardicensi conventum fecerunt
 Philippopoli, & specioso Concilii
 Sardicensis nomine honestarunt. In
 quo conventu *primum*, ut ait Baroni-
 us, *furor hereticae pravitatis terminos*
omnes praesumpta ab aliis temeritatis ex-
cessit. Ausa enim est Ariana procacia
illud nefas, quod vel attingere qualibet
execranda heresis hactenus sibi inconces-
sum putavit, ausa, inquam, est in Juli-
um Papam aequè, ac alios Catholica com-
munionis Episcopos sententiam excommu-
nicationis inferre. Mortuus est Julius
 anno 352. pridie Idus April. cum in

Bar. an.

346. §. 5.

Pag. §. 4.

Bar. an.

347. §.

18. 20.

Socrates

lib. 2.

cap. 20.

An. 347.

§. 65.

Bar. an.

352. §. 1.

Co. Pag. 6. 2.

folio Pontificio sedisset annos quinde-
cim, menses quinque, dies decem &
septem.

ANNOTATIONES.

(1) Hæc Sozomenus lib. 3. cap. 8. &
10. Eadem Socrates habet lib. 2. cap. 8.
15. 17. Utriusque verbis nonnihil muta-
tis Epiphanius Scholasticus in compendium
redactus à Cassiodoro lib. 4. cap. 9. innuit,
inritam esse Synodum Antiochenam, quia
*neque Julius interfuit maxima Romæ
Præsul, neque in locum suum aliquem
destinavit; cum utique regula Ecclesia-
stica jubeat, non oportere præter senten-
tiam Romani Pontificis Concilia cele-
brari.*

Julius I. epist. 1. §. 22. editionis Petri
Coustant, exoptulat cum Eusebianis, quod
se inficio damnassent Athanasium Episco-
pum Alexandrinum: *Cur autem de Ale-
xandrina potissimum Ecclesia nihil nobis
scriptum est? An ignoratis, hanc esse
consuetudinem, ut primum nobis scriba-
tur, & hinc, quod justum est, decerna-
tur?*

(2) Socrates lib. 2. Hist. Eccl. cap. 11.

(3) S. Athanasium Romæ opperientem
Eusebianos composuisse Symbolum, cujus
initium est *quicumque*, scribit Baronius ad
an. 340. §. 11. Testimonia veterum scri-
ptorum

ptorum de hoc Symbolo leguntur in Diatriba, quæ est in tomo 2. Operum S. Athanasii editionis Benedictinorum, pag. 719. & apud Nat. Alexandrum in Hist. Eccl. Sæc. IV. cap. 6. art. 8. num. 9. Scriptor omnium vetustissimus pertinet ad Sæculum VII.

Tam Benedictini, quàm Nat. Alexander negant, illud esse opus S. Athanasii, in qua sententia sunt etiam Quesnellus differtat. 14. in Opera S. Leonis, Tillemonius annotat. 34. in S. Athanasium, & vir omni doctrinâ eruditus, Ludovicus Antonius Muratorius, in disquisitione de Symbolo *Quicumque*, tom. 2. Anecdotorum. Horum ratio præcipua, S. Athanasium Nicænæ Synodi defenforem acerrimum, si symbolum confecisset, non fuisse omisurum Nicænâ vocem *ὁμοῶσιον*, *consubstantialem*, adversus Arianos semper magno animi ardore ab se propugnata, quæ id temporis habebatur unica veluti tessera Catholicorum.

Qui Symbolum Athanasio concorditer abjudicant, iidem dissentiant inter se, dum quærunt, cui adjudicent. Petrus Pithæus in lib. de Process. Spir. Sancti illud tribuit Gallo cuidam scriptori. *In Pithœanam hanc sententiam maximè inclinatus* animus Gerardi Joannis Vossii, extremâ dissertatione secundâ de Tribus Symbolis. Quesnellus differtat. cit. nulli potius hoc opusculum tribui posse arbitratur, quàm

Vigilio Tapsitano, seu Tapsensi in Africa Episcopo, accerrimo Catholicae Fidei defensori. Josephus Antelmus anno 1693. novam de auctore Symboli Athanasiani disquisitionem emisit, in qua rejectis Quenelli rationibus, Symbolum illud Vincentio Lirinensi vindicare contendit. Laudatus Muratorius suis & ipse conjecturis innixus *celebris symboli auctorem* fuisse Venantium Fortunatum *suspicitur*. Alii e jus auctorem faciunt Anastasium Synaitam, alii Athanasium Spirensē; quidam adscriptum voluerunt S. Hilario Pictaviensi, & nonnulli Eusebio Vercellensi.

(4) Vide annotat 1. ad S. Sixtum I.

Concili- (5) Concilium Sardicēse convocatum
um Sar- est ab Imperatoribus Constantio & Con-
dicēse. stante, hortatu Julii Pontificis. Convoca-
tionis causam dederunt calumniae Eusebia-
norum in S. Athanasium, Marcellum An-
cyranum, & Aselepiam Gazensem. Inter-
fuerunt Episcopi circiter trecenti. Praesue-
runt Osius Episcopus Cordubensis, & Ar-
chidamus, ac Philoxenus Presbyteri, Apo-
stolicae Sedis Legati. Canones secundum
Graecos viginti, secundum Latinos vigin-
ti & unus editi sunt: Fidei formula nul-
la condita. Canonibus 3. 4. & 7. jus ap-
pellationum Episcopaliū ad Romanum
Pontificem confirmatum est, non institu-
tum, ut quidam falsō existimārent. Con-
cilium Oecumenicum & generale est non
solum convocatione, quod omnes consen-
tiunt, sed etiam celebratione atque exitu,
quod

quod negat Petrus de Marca lib. 7. De Concordia cap. 3. Ideo inter Oecumenica separatim non numeratur, ideóque ejus Canones à summis Pontificibus Zosimo, Bonifacio, Cælestino, Leone recitantur nomine Canonum Nicænorum, quia habetur velut appendix & *clarior explanatio* Concilii Nicæni, ut lib. 1. Hist. Pelag. cap. 17. scribit Norisius, secutus Baronium & Bellarminum. Sic vetustissimus Codex Canonum, qui est in Appendice ad Opera S. Leonis Magni, canones Nicænos ac Sardicenses exhibet, delectu omni & discrimine remoto. Et Petrus Coustant tom. 1. Epist. Rom. Pont. annotat. ad Zosimi epistolam 15. pag. 981. testatur, se legisse Sardicenses *Canones etiamnum in veteribus Codicibus Morbacensi, Fossatensi & Colbertino, Nicæni Concilii titulo insignitos, seu Nicænis sub continuata numerorum serie proximè subjectos.*

Hujus Synodi Patribus in epistola ad Julium Pontificem *hoc optimum & valdè congruentissimum esse videtur, si ad caput, id est, ad Petri Apostoli Sedem de singulis quibusque provinciis Domini referant Sacerdotes:* id quod laudat Nicolaus I. in epist. ad universos Episcopos Gallia. Apud Lab. tom. 2. Conc. pag. 661. & tom. 8. pag. 798.

